

USNESENÍ

Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 31. října 2025 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Doležala a přísedících Zdenky Krejcarové a Marcely Černé v trestní věci obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], OSVČ, bytem [REDAKCE], takto:

Podle § 222 odst. 1 tr. ř. se trestní věc vedená proti obžalovanému [REDAKCE], pro skutek spočívající v tom, že:

dne 15.12.2022 v přesně nezjištěné době, pravděpodobně kolem 02:01 hod., v revíru Žehrov – Mužský, na souřadnicích 50.5189712N a 15.0617091E, okres Mladá Boleslav, po střelbě na lovnou zvěř z legálně držené opakovací kulovnice zn. Blaser, německé výroby, model R8, ráže 308 Winchester, výr. č. [REDAKCE], opatřené puškohledem s termovizí a na ústí opatřené tlumičem zn. Merkel, model HLX30, tuto znovu nabíl a nezajištěnou ji odložil v dosahu další osoby, a to poškozeného [REDAKCE], který v tu dobu seděl na místě spolujezdce v zaparkovaném vozidle zn. Ford Ranger, reg. zn. [REDAKCE] od vozidla pak poodešel, zbraň tedy neměl pod neustálou kontrolou, čímž nesplnil povinnost, stanovenou mu v § 29 odst. 1 písm. b) a v § 58 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, v platném znění, při manipulaci s touto zbraní blíže nezjištěným způsobem pak došlo k výstřelu, v důsledku kterého utrpěl poškozený [REDAKCE] zranění, spočívající v průstřelu obou dolních končetin v oblasti kolenou, tedy zranění, mající za následek masivní krvácení, což u obžalovaného vyvolalo takový strach z následků jeho pochybení, že v tomto rozrušení ztratil duševní schopnost adekvátně se řádně zachovat, zejména došlo k oslabení zábran jednat bez odpovídajícího ohledu na život a zdraví poškozeného, po výstřelu, ránu na levé dolní končetině poškozenému zaškrtil provizorním škrtidlem, ránu na pravé dolní končetině mu žádným způsobem neošetřil a následně z místa s poškozeným odjel směrem do Mnichova Hradiště, aniž by přivolal záchranou službu a zajistil poškozenému poskytnutí efektivní první pomoci, cestou v době od 02:01 do 02:20 hod. se opakovaně snažil telefonicky kontaktovat své známé [REDAKCE] a [REDAKCE], přičemž teprve poté, co po 02:11 hod. dojel do místa trvalého bydliště [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] a dostal od něj pokyn volat lékařskou pomoc a odvézt poškozeného do nemocnice do Mladé Boleslavi, vyjžděl z tohoto místa v čase 02:25 hod. a cestou při jízdě po dálnici D10 zavolal na linku IZS, do Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, s poškozeným dojel až v čase 02:35 hod., kdy poškozený [REDAKCE] byl již v bezvědomí a na urgentním příjmu i přes intenzivní resuscitaci na následky zranění v důsledku pourazového a pokrvácivého šoku v 02:50 hod. zemřel, přestože vzhledem ke zkoušce z myslivosti absolvované dne 26. 2. 2022 a dále dvěma zkouškám odborné způsobilosti k vydání a následnému rozšíření zbrojního průkazu absolvovaným před vydáním zbrojního průkazu dne 3. června 2022 (AL739692 pro skupinu C) a dne 8. listopadu 2022 (ZP036134 pro skupiny A, B, C, E) věděl, že střelné poranění osoby vždy vyžaduje neprodlené přivolání záchrané zdravotní služby, tím spíše, že se jednalo o střelnou zbraň vysoké ráže a při vědomí, že poškozený utrpěl průstřel levé i pravé dolní končetiny a je proto třeba provést zaškrcení obou končetin k zamezení masivní ztráty krve, zaškrtil jen levou dolní končetinu, a že pokud takto postupovat nebude, může způsobit smrt poškozeného, s čímž byl, vzhledem k jeho jednání, kdy místo poskytnutí efektivní pomoci, vezl poškozeného z místa činu do bydliště [REDAKCE], srozuměn,

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

tedy, jiného úmyslně usmrtil v silném rozrušení ze strachu, čímž spáchal zločin zabití podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku

předkládá Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o příslušnosti, neboť Okresní soud v Mladé Boleslavi není k projednání věci věcně příslušný.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mladé Boleslavi podal ke zdejšímu soudu obžalobu na [REDAKCE] pro skutek spočívající v tom, že dne 15.12.2022 v přesně nezjištěné době, pravděpodobně kolem 02:01 hod., v revíru Žehrov – Mužský, na souřadnicích 50.5189712N a 15.0617091E, okres Mladá Boleslav, po střelbě na lovnou zvěř z legálně držené opakovací kulovnice zn. Blaser, německé výroby, model R8, ráže.308 Winchester, výr. č. [REDAKCE], opatřené puškohledem s termovizí a na ústí opatřené tlumičem zn. Merkel, model HLX30, tuto znovu nabíl a nezajištěnou ji odložil v dosahu další osoby, a to poškozeného [REDAKCE], který v tu dobu seděl na místě spolujezdce v zaparkovaném vozidle zn. Ford Ranger, reg. zn. [REDAKCE], od vozidla pak poodešel, zbraň tedy neměl pod neustálou kontrolou, čímž nesplnil povinnost, stanovenou mu v § 29 odst. 1 písm. b) a v § 58 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, v platném znění, při manipulaci s touto zbraní blíže nezjištěným způsobem pak došlo k výstřelu, v důsledku kterého utrpěl poškozený [REDAKCE] zranění, spočívající v průstřelu obou dolních končetin v oblasti kolenou, tedy zranění, mající za následek masivní krvácení, po výstřelu mu ránu na pravé dolní končetině zaškrtil provizorním škrtidlem, ránu na levé dolní končetině mu žádným způsobem neošetřil a následně z místa s poškozeným odjel směrem do Mnichova Hradiště, aniž by přivolal záchrannou službu a zajistil poškozenému poskytnutí efektivní první pomoci, cestou se v době od 02:01 do 02:20 hod. opakovaně snažil telefonicky kontaktovat své známé [REDAKCE] a [REDAKCE], přičemž teprve poté, co po 02:11 hod. dojel do místa trvalého bydliště [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] a dostal od něj pokyn volat lékařskou pomoc a odvézt poškozeného do nemocnice do Mladé Boleslavi, odvezl jej do Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, cestou v čase 02:25 hod. při jízdě po dálnici D10 přitom zavolal na linku IZS, do oblastní nemocnice pak dojel až v čase 02:35 hod., kdy poškozený [REDAKCE] byl již v bezvědomí a na urgentním příjmu i přes intenzivní resuscitaci na následky zranění v důsledku pouřazového a pokrvácivého šoku v 02:50 hod. zemřel, v němž byl spatřován přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

2. Po provedeném hlavním líčení dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného naplňuje znaky jiného trestného činu, k jehož projednání je věcně příslušný Krajský soud v Praze.

3. Soud při svém rozhodování vycházel z listinných důkazů obsažených ve spise, ze znaleckých posudků a odborných vyjádření a dále z výpovědi obžalovaného, svědeckých výpovědí [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], znalecké výpovědi MUDr. Petry Dohnalové.

4. Obžalovaný do protokolu o výslechu obviněného dne 25.10.2023 mimo jiné uvedl, že potom, co vystřelil ze své zbraně - opakovací kulovnice zn. Blaser, zbraň přebil, zajistil a opřel o vozidlo. Dveře u řidiče byly pootevřené a svou zbraň opřel o sloupek uprostřed mezi předními a zadními dveřmi, pažbou na zem. Zapálil si cigaretu, vzal si zařízení pro noční vidění, které měl dvoje a pozoroval zhasínající zvěř. Poodešel před vozidlo, kouřil a díval se na zvěř. V tom uslyšel výstřel, přiskočil ke dveřím řidiče a povídá „co to vyvádíš“. Ozvalo se „[REDAKCE], já to koupil.“ Následně poškozenému [REDAKCE] zaškrtil popruhem dalekohledu pravou nohu (patrně z pohledu obžalovaného z místa řidiče), která silně krvácela, v levé noze byl průstřel, ale z jeho pohledu téměř nekrvácel. Poškozenému říkal, aby na něj mluvil. Zkoušel volat [REDAKCE] a pana [REDAKCE]. [REDAKCE] se nedovolal (*patrně chybou protokolace uvedeno „dovolal“*), panu [REDAKCE] se dovolal, Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

ale byl buďto rozespálený anebo pod vlivem prášků, takže to byl hovor o ničem. Vyjel pak z lesa a dojel k [REDAKCE] před dům, zůstal sedět v autě, zatroubil. Pan [REDAKCE] vyšel z vchodových dveří a obžalovaný na něj zakřičel „[REDAKCE] se střelil“. [REDAKCE] na něj křikl, ať jede okamžitě do nemocnice. Poté jel do nemocnice. Z nemocnice opět volal [REDAKCE]. Rychlou záchrannou službu nevolal, protože zpanikařil. Z místa činu volal [REDAKCE], protože věděl, že jeho manželka je lékařka. Odtud nejel rovnou do nemocnice v Mladé Boleslavi, ale do Mnichova Hradiště (pozn. bydliště [REDAKCE]), protože si myslel, že manželka [REDAKCE] poskytne poškozenému první pomoc. Během cesty opakovaně volal panu [REDAKCE] který byl dle něho pod vlivem prášků. K dotazu jak mohl ze zbraně vyjít výstřel, když byla podle něho zajištěná uvedl, že ji musel někdo odjistit, jinak by to nevystřelilo. Podle jeho názoru byla zbraň vtažena do vozidla přes boční vedení sedačky. Záměrem pana [REDAKCE] bylo nepochybně zbraň přemístit na zadní sedadlo přes přední sedačky.

5. U hlavního líčení obžalovaný [REDAKCE] jednání kladené mu za vinu popřel. Zprvu vypovídal a odpovídal na dotazy předsedy senátu, následně se rozhodl využít práva nevypovídat. Poškozeného [REDAKCE] pokládal za jednoho ze čtyř blízkých kamarádů, nikdy s ním neměl konflikty. [REDAKCE] mu od podzimu 2022 začal v rámci myslivosti pomáhat, jezdili zakrmmovat zvěř. Mimo šesti loveckých zbraní vlastní ještě pistoli. Poškozený z jeho zbraně nikdy nestřílel, ani neví, že by někdy z nějaké pistole střílel. Neregistroval u něj zájem o zbraň. Od zbraně byl obžalovaný v době skutku zhruba metr a půl, kouřil a věděl, kde se [REDAKCE] nachází, proto nepředpokládal, že by mohlo dojít k jakékoliv manipulaci s tou zbraní, nikdy předtím to [REDAKCE] neudělal a nebyl schopen to ovlivnit. Najednou uslyšel výstřel, na dva skoky byl u auta. Byly tam pootevřené dveře a povídá: „Co děláš“ a slyšel: „[REDAKCE], já to koupil“. Měl maximální snahu [REDAKCE] pomoci. Není lékař, nenapadlo nic jiného než tu ránu zaškrtit. Serval řemen a zaškrtl tu pravou nohu – z jeho pohledu, ze které vytékalo více krve. Střela poškodila spinač, takže ve vozidle nebylo světlo, ale viděl, že rána z jeho pohledu na levé noze je malá oproti tomu otvoru na pravé noze. Poškozenému říkal, ať s ním hlavně mluví. Proběhl tam telefonát s panem [REDAKCE]. Měl snahu, aby byl poškozený co nejrychleji ošetřen. Vzhledem k tomu, že se zná s jeho manželkou a věděl, že je to lékařka a že při autonehodě zachránila chlapovi život, tak to bylo první, co ho napadlo, tedy že ho musí dotáhnout k té doktorce [REDAKCE]. Podotknul, že opravdu nevěděl, že ZZS má sídlo v Mnichově Hradišti, domníval se, že jezdí z Mladé Boleslavi. To, co se přihodilo ho mrzí. Uznává, že měl na zbraň dát pozor, ale nepředpokládal, že někdo na tu zbraň bude sahat. Poškozený ho jasně viděl, že střelil srnčí zvěř. Věděl, že puška se dává na zadní sedačky do krytu, proto se obžalovaný domnívá, že poškozený pravděpodobně chtěl uložit zbraň, tak ji uchopil za tlumič a chtěl ji přehodit přes zadní sedačky, přes opěradlo na zadní sedadlo a přitom došlo pravděpodobně ke stočení řemene o bočnici sedačky a ke kontaktu s kohoutkem a k výstřelu, který mu prostřelil nohy. Připouští, že zbraň musela být nabitá, jinak by nevystřelila. Zbraň má zajišťovací mechanismus, který byl odjistěn. Jediné své pochybení vidí v to, nechal zbraň z dohledu. Je mu to líto, neboť zná holčičky poškozeného. Předcházející večer byl v lese na honitbě s [REDAKCE], kterého poté kolem desáté vyložil doma. Do honitby se vrátil, protože viděli vyjždět auto a měli podezření, že by se mohlo jednat o pytláky. Pak kolem jedné ranní hodiny zavolal [REDAKCE], že potřebuje pomoci dohledat střelené prase a naložit ho. Prase tam nebylo a cestou viděl srnčí, na které měl povolenku na odstřel, tak střelil srnčí. [REDAKCE] seděl vedle něho. Srnčí střelil cestou přes ten Žehrovský revír. Následně obžalovaný přestal vypovídat.

6. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika vypracovaného Ing. Václavem Milerem vyplývá, že zbraň, z níž došlo k výstřelu, který způsobil zranění poškozeného (puška opakovací „kulovnice“, německé výroby zn. Blaser model R8) není vybavena klasickou pojistkou, zbraň se zajišťuje s napnutým bicím mechanismem. Zbraň má dvě polohy bicího mechanismu. Buď je bicí mechanismus napnutý a připravený k výstřelu (páčka bicího mechanismu v horní poloze – je patrné červené výstražné pole pod páčkou) nebo je bicí mechanismus spuštěný a zbraň Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

je nestřelbyschopná (páčka bicího mechanismu v dolní poloze). Puška je odolná proti samovolnému výstřelu otřesem, k výstřelu ze zbraně může dojít pouze po překonání odporu spouště. Odpor spouště po měření činí 9,15 N (dle ČSN 39 5003 jsou hodnoty normy 17,7 – 24,5). To znamená, že hodnoty odporu jsou nižší, než udává uvedená norma ČSN a ze zbraně lze vystřelit i při působení slabého tlaku na spoušť. Zkušební střelbou, za použití typově odpovídajícího střeliva, kolmo na textilní čtverec o rozměru 30x30cm, při škále vzdálenosti od 5 cm do jednoho metru, bylo zjištěno, že přímá vzdálenost mezi ústím hlavně (tlumiče) a místem zásahu kalhot poškozeného mohla být v intervalu vzdálenosti od 5 do 50 cm, ne však méně než 5 cm.

7. Svědek Ing. Václav Miler, který měl při zkoumání k dispozici předmětnou dlouhou střelnou zbraň, místo střely v pravých dveřích vozidla obžalovaného, nábojnici v zajištěné zbraní a hnědé plátěné kalhoty poškozeného, v hlavním líčení uvedl, že přímá vzdálenost mezi ústím hlavně s tlumičem hluku výstřelu a místem zásahu kalhot poškozeného mohla být v intervalu vzdálenosti 5 až 50 cm, avšak nebyla menší než 5 cm. Tento interval je dán tím, že po výstřelu zůstávala vždy část zplodin i v tlumiči, tudíž rozptyl částic není úplně pravidelný. Při experimentu se zjistilo, že ještě do vzdálenosti 50 cm se tvořily určité obrazce, které se našly na kalhotách poškozeného, ale přesnější upřesnění vzdálenosti nejde stanovit pro nedostatek částic. Ke střelbě ze zbraně Blaser model R8 je třeba mít zásobník, který je spouštěn mechanismem v jednom kuse zastrčeném ve zbraní. Natažením páky závěru do zadní polohy a přesunutím dopředu se nasune náboj do komory a uzamkne a v tento okamžik je zbraň připravená ke střelbě. Červené okénko nahoře značí, že je připravená ke střelbě a dole je stlačená pružina do přední polohy. Po střelbě je k dalšímu výstřelu potřeba opět otevřít závěr, vyhodit prázdnou nábojnici ven, natáhnout nový náboj do nábojové komory a zavřít atd. Pokud je třeba zbraň zajistit, tak se v okamžiku zavření, stáhne pojistka do bezpečného stavu a tím se uvnitř pružina uvolní. Při zmáčknutí spouště zbraň nevystřelí. Pokud je třeba zbraň připravit znovu ke střelbě, tak se opět páčka pojistky dá nahoru, objeví se červené kolečko, opět se stlačí pružina a tím vypuštěním pružina dotlačí zápalník. Pokud je zbraň třeba uvést do nestřelbyschopného stavu, tak po přebití se zajistí specifickou pojistkou. K odjištění pojistky je potřeba dát do toho trochu síly zatlačit na páku směrem dolů dozadu, tedy proti směru případného tažení zbraně za hlaveň k sobě. K odjištění nedojde tím, že by se o pojistku zavadilo, musí se vyloženě zatlačit. Na samovolný výstřel odjištěné zbraně se normálně provádí pádová zkouška. Zkouší se u ní, jestli zbraň v nataženém stavu, upuštěná z nějaké výšky, vystřelí. Pádová zkouška se nedělala, protože nejde o levnou zbraň a nechtěli ji zničit. Místo toho se zkoušelo gumovou palicí udeřit na zbraň drženou v ruce ze všech možných stran, ale zbraň nespustila. Z toho se dovodilo, že zbraň šlo odpálit pouze tím, že se zmáčkla spoušť. Při variantě, že zbraň leží na sedačce a zezadu např. úderem dveří by bylo do pažby udeřeno, tak by k výstřelu nedošlo. Tažením této zbraně po sedačce by mohlo dojít k iniciaci spoušťového mechanismu tím, že by se něco dostalo do lučíku a muselo by to zmáčknout spoušť. Mohla by to způsobit i nějaká překážka. Samotným tažením se nespustí. Musí se to o něco zadržnout. Nebo ji někdo musí uchopit a zmáčknout spoušť. Pokud by byla zbraň v pozici zajištěno, tak by tažením, nebo pádem nevystřelila. Pokud ji po prvním výstřelu střelec znovu nabije, tak je zase v nabitém nezajištěném stavu a pokud ji v tomto stavu odloží, pak při této situaci hypoteticky mohla vystřelit. Zbraň byla standartně opatřena lučíkem, jehož funkcí je chránit spoušť před neúmyslným promáčknutím. Na lučíku nebyla zjištěna anomálie nebo poškození. Ranivý účinek je velmi specifický, záleží na vzdálenosti, případně na možném odrazu. Po vlétnutí náboje do těla zvířete dochází k deformaci. Deformace neodděluje plášť od jádra, tudíž se náboj nerozlétává na několik částí, letí v jednom kuse. Ale tím, jak se deformuje špička, která se při letu otáčí a dělá hříbek, tak je ranivý účinek „větší.“

8. K mechanismu zranění poškozeného, příčině smrti a možnostem zabránění smrtelnému následku byl znalci MUDr. Petrem Tomáškem, Ph.D. a MUDr. Petrou Dohnalovou vypracován dne 3.7.2023 znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, dle kterého byl u Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

poškozeného [REDAKCE] z čerstvých úrazových změn zjištěn průstřel obou dolních končetin v oblasti kolen, když průstřel dolních končetin vznikl za života poškozeného jednorázovým proniknutím jednotné střely zleva doprava, lehce šikmo shora dolů, mírně zepředu dozadu. Bezprostřední příčinou jeho smrti byl pouřazový a pokrvácivý šok, doba smrti nastala v 02:50 hod. dne 15.12.2022. Střelné poranění poškozeného bylo akutním život rychle ohrožujícím stavem, vyžadujícím okamžitou pomoc, a to i laickou, směřující k omezení rozsahu či zastavení krvácení. V případě, že by byla lékařská péče poskytnuta včas – v řádu několika málo desítek minut (cca 15 – 20 min) od vzniku střelného poranění, lze usuzovat, že by bylo možné smrt [REDAKCE] odvrátit. Pokud by byla poskytnuta první pomoc ve smyslu snahy okamžitého stavění krvácení, např. efektivním naložením škrtilů v oblasti stehen, toto by mohlo prodloužit dobu přežívání a možnosti poskytnutí definitivního lékařského ošetření. Poškozený trpěl v době smrti zdravotními obtížemi mimo jiné pokročilou vleklou rozedmou plic a vleklým zánětem průdušek, nicméně zdravotní obtíže poškozeného se na smrti poškozeného zásadní měrou nepodílely, byť mohly nástup smrti do určité míry i urychlit.

9. V hlavním líčení slyšená znalkyně MUDr. Petra Dohnalová stvrdila znalecký posudek a k dotazům obhajoby a uvedla, že tečkovité krevní výronky v měkkých pokrývkách lebních poškozeného, svědčí o přítomnosti drobného tečkovitého krvácení ve skalpu hlavy z vnitřní strany a jedná se o tzv. obecnou známku dušení z nedostatku kyslíku, k němuž dochází ke konci každého úmrtí. Otok mozku vzniká v důsledku nedostatečného zásobení kyslíku krví a dále nedostatečným odváděním zplodin metabolismů mozku, ale i z různých jiných příčin. Otok mozku je následek těžkého poranění a vzniká nejčastěji z nedostatku kyslíku. Jde o komplikaci těžkého pouřazového stavu, a toho, který vznikl v rámci poranění, do kterého vyústilo to poranění, jedná se o poměrně konstantní znak. Příčinou smrti poškozeného byl postraumatický šok. Traumatický šok v sobě zahrnuje jednak velkou krevní ztrátu, která musela být 30 až 40 procent cirkulující krve. Další složkou traumatického šoku je rovněž reakce orgánů na poškození ve smyslu zhmoždění tkáně, kdy se rozjíždí lokální zánětlivá reakce, která poškozuje mikrocirkulaci, a to dále přispívá k prohlubování šoku. Jedná se o lokální reakci tkáně na poškození, která vede k ovlivnění celkového stavu. Říká se tomu distributivní šok, kdy tkáně reagují na poškození i místně, a to se projeví celkově. Druhá složka šoku je distributivní šok. Jestli je zvratná nebo nezvratná záleží od toho, v jaké fázi daný šok je. Ve všeobecné rovině má šok tři fáze. První fáze je tzv. kompenzovaná, druhá fáze je fáze dekompenzace a třetí fáze ireverzibilní. Obě tyto složky u traumatického nebo posttraumatického šoku, tzn. šok ze ztráty cirkulující krve, a z toho plynoucí místní reakce tkáně, ten distributivní šok, se rozvíjí zároveň spolu a rychle a obvykle velmi rychle progradují. Šok je zpočátku zvratný, kdy tělo reaguje určitými automaticky na to, aby ho zvrátilo. Konkrétně, v případě velké ztráty krve tělo reaguje tím, že začne způsobovat stažení cév na periferii a většina krve proudí do vnitřních orgánů, aby byla zachována jejich funkce, zejména srdce, mozek a ledviny. Člověk zbledne, opotí se, je chladný na periferii, protože tam neproudí moc krve. Pokud pokračuje velká krevní ztráta a dále distributivní složka šoku, tak se v podstatě poškodí u všech orgánů mikrocirkulace a místo stažení cévních složek dochází k roztahování a člověk se dostává do ještě horšího stavu. Jde o relativní hypovolemii nebo relativní nedostatek tekutin, které cirkulují. Potom nastává třetí fáze šoku, kdy šok je nezvratný ireverzibilní, kdy tělo si nedokáže vůbec poradit, protože má poškozené jak orgány a současně mu necirkuluje dostatek krve. Všechny tři fáze šoku do sebe postupně prochází ruku v ruce, jde o kontinuální proces. Střela měla dostatečnou průraznost na to, aby jedním průletem poškodila a prostřelila obě kolena s rozdrčením obou koncových částí stehenních kostí. Chorobné změny u poškozeného, které byly u poškozeného diagnostikovány - rozedma plic a ztučnělá slinivka se zásadní měrou na úmrtí rozhodně nepodílely. Onemocnění plic teoreticky mohlo urychlit nástup, ale poranění, které poškozený utrpěl, by bez pomoci, v podstatě skončilo u zdravého jedince úplně stejně, smrtí. Od střelného poranění nastala mozková smrt u poškozeného řádově v jednotkách, až malých desítkách minut. Včasné poskytnutí první pomoci ve smyslu účinného a efektivního zaškrcení obou dolních končetin v oblasti stehen a Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

poskytnutí přednemocniční lékařské profesionální péče a včasný transport by velmi pravděpodobně vedly k prodloužení intervalu přežívání pana [REDAKCE] a rozhodně by zvýšily šanci na jeho přežití. Nelze však stoprocentně říct, že kdyby mu bylo vše poskytnuto tak jak mělo, že byla stoprocentní šance na přežití. Dojezd z nejbližší základny záchranné zdravotnické služby Mnichova Hradiště do revíru Žehrov – Mužský je do 15 minut. Z Mladé Boleslavi je to déle 20 minut v běžném provozu, což je povinný dojezd záchranky ve Středočeské kraji. Poškozený byl de facto ve stádiu klinické smrti přinejmenším už v době příjezdu do nemocnice v 02:35 hodin, neboť byl v podstatě bez spontánní dechové aktivity, tzn. nedýchal, nebilo mu srdce, byl bez reakce na oslovení, na bolest, neotevřel oči, byl bez motorické, tzn. obranné odpovědi na bolest. Čas 02:50 hodin je stanovení doby smrti pro úřední účely, kdy resuscitace byla ukončena. Doba smrti mohla nastat dříve než v 02:35 hodin. Resuscitující doktorka MUDr. Malá z urgentu z Mladé Boleslavi ukončila kardiopulmonální resuscitaci z důvodu objevení se známek smrti, přičemž nespécifikovala o jaké známky smrti jde. Obvykle se jedná o posmrtnou ztuhlost nebo skvrny. V případě skvrn to je s variačním rozptylem mezi 15 minutami až třičtvrtě hodinou po smrti. Posmrtná ztuhlost se objevuje zhruba do 20 minut na šíjovém a žvýkacím svalstvu. Tzn. že teoreticky mohlo dojít ke smrti 20 minut před ukončením resuscitace. Z čistě medicínského hlediska je i laikovi, potažmo o to více majiteli střelné zbraně takovéto síly, jakou je puška Blaser, jasné jak rozeznat těžké končetinové poranění, tepenné krvácení a jeho nebezpečnost, a v rámci první pomoci, která se učí již na základní škole, provést zaškrcení dolních končetin, případně vyzdvižení končetin nad horizontálu, aby nedocházelo gravitací k samospádu sedícího člověka k ještě větší ztrátě krve a samozřejmě volat 112. Poškozený měl zaškrcenou pouze levou dolní končetinu v oblasti stehna, byl tam černý nylonový popruh.

10. Z výpovědi svědkyně MUDr. Jaroslavy Malé, lékařky v Klaudiánově nemocnici na odd. ARO, specialistky v oboru anesteziologie a resuscitace bylo zjištěno, že svědkyně je součástí resuscitačního týmu pro celou nemocnici a v rámci pohotovosti je tým schopen se po telefonické výzvě do 5 minut dostavit na jakékoliv místo v nemocnici, kde poskytne pomoc kriticky nemocnému pacientovi. Dne 15.12.2022 byla svědkyně přivolána personálem urgentního příjmu ve 2:35 hodin k poškozenému [REDAKCE], kterého dovezl na urgentní příjem [REDAKCE]. Poškozený byl v bezvědomí, nereagoval na nic, měl mydriatické a reaktivní zornice a nedýchal. Personál urgentního příjmu zahájil v souladu s vnitřními předpisy resuscitaci. Po příchodu svědkyně poškozený ležel na lehátku a byla mu prováděna kardiopulmonální resuscitace. Svědkyně v resuscitaci pokračovala. Nebylo známo, kdy došlo přesně k zástavě, poškozenému nebyla prováděna laická resuscitace. Po napojení pacienta byla po celou dobu asystolie, tedy absence srdeční akce. Po 15 minutách neúčinné resuscitace se na těle poškozeného začaly tvořit jednotlivé posmrtné skvrny, proto resuscitaci v 02:50 hodin ukončili. Při zjišťování zranění byl zjištěn poměrně devastující průstřel levé končetiny, pravá dolní končetina byla také zasažená, levá končetina byla zaškrcená. Pacient byl nápadně bledý, byl v bezvědomí, bezdeší, bez srdeční akce na monitoru. Po straně na hrudníku se mu začínaly objevovat jednotlivé posmrtné skvrny. Proto resuscitaci ukončila. Většinou se takovéto skvrny objevují 20 až 50 minut od úmrtí, ale tato skutečnost může být modifikována jak krevní ztrátou, tak teplotou okolního prostředí, poškozený měl také chladné končetiny. Ztuhlost nezaznamenala. Pravděpodobnou příčinou smrti byl traumatický šok, který předcházela zástavě. Již odpočátku neměla resuscitace pravděpodobně smysl, ale svědkyně dopředu nevěděla všechny okolnosti případu. Traumatický šok má několik fází. Fáze kompenzace, dekompenzace a pokud v této fázi nedojde k nějakému zvratu, pak přichází srdeční zástava. Svědkyně se s pacientem setkala ve fázi srdeční zástavy. Obecně je tu několik mechanismů. Krevní ztráta, která vede k hypovolemickému šoku nedostatkem krve, chybí červené krvinky, které přenášejí kyslík, což způsobuje hypoxii jakéhokoliv orgánu, včetně mozku. Dále je tu bolest a vědomí psychického traumatu, což může způsobit např. i nějaký srdeční kolaps v závislosti na stavu srdce pacienta. Podle barvy krve, kterou byl poškozený potřísněn, se jednalo o velké krvácení. Pokud byla zasažena nějaká větší tepna, pak k vykrvácení může dojít během 10 minut. Pokud není Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

zasažena větší tepna, jedná se o menší krvácení, může vykrvácení trvat déle. I nezdravotník v improvizovaných podmínkách může krvácení zastavit přiložením škrtidla. Pokud by byly zaškrceny obě končetiny poškozeného, mohlo to pomoci i na několik desítek minut a zabránit úplnému vykrvácení, za předpokladu včasného naložení škrtidla před krevní ztrátou. Lidský organismus je schopen kompenzovat ztrátu 1,5 litru, maximálně 2 litry krve. Svědkyně asi 5 let pracovala jako lékařka zdravotnické záchranné služby. Při komunikaci s volající osobou se doporučuje volajícímu, aby si dal telefon na hlasitý odposlech, aby mohl současně provádět záchranné úkony a slyšet operátorku střediska ZZS, která mu krok po kroku radí, co má se zraněným dělat. Existuje i telefonicky asistovaná neodkladná resuscitace, kdy zachránce resuscituje poškozeného podle pokynů operátorky. V předmětném případě by operátorka pravděpodobně rychle vyslala vozy záchranné služby a současně by doporučila zachránci zaškrtit dolní končetiny. Zaškrcení se dává pouze v případě velkého krvácení.

11. Svědek [REDAKCE] uvedl, že je 10 let v plném invalidním důchodu. Obžalovaného zná od dětství, jsou to kamarádi. Vidají se každý den. Občas mu příležitostně vypomáhá s tím, s čím potřebuje pomoci. Jezdili spolu zakrmovat zvěř. Den před touto událostí byli spolu v kontaktu od oběda do 17:00 hod., potom jel domů do Železného Brodu. Na telefonické hovory s obžalovaným z následující noci si nepamatuje. Protože trpí poruchami spánku, bere silné léky na spaní. Až ráno v osm hodin se podíval na telefon a viděl tam hovory.

12. Mgr. Milan Sklenář, znalec z oboru střelivo a výbušniny se specializací pyrotechnika, pyrotechnické předměty, střelivo, munice, výbušniny, zbraně a zbraňové systémy, balistika, k zadání obhajoby vypracoval dne 3.3.2025 znalecký posudek. Znalec měl znaleckým zkoumáním zejména ověřit, jaké mechanismy mohly za podmínek daných na místě činu vést k výstřelu. Znalec popsal dva způsoby, jak mohlo dojít ke zranění poškozeného a oba způsoby ověřil experimentem a fotograficky zdokumentoval. Obžalovaný [REDAKCE] poskytl k dispozici své vozidlo, ve kterém se skutek skutečně stal a policie znalci zapůjčila zbraň, ze které vyšel výstřel. První otázka byla, zda mohlo ke zranění poškozeného dojít způsobem, který popsal obžalovaný. Obžalovaný uváděl, že skutek ani neviděl, neboť se v době výstřelu nacházel mimo vozidlo, resp. někde před vozidlem. Poškozený seděl na místě spolujezdce a v danou chvíli z neznámých pohnutek, které neví ani obžalovaný, se měl vyklonit z vozidla přes sedadlo řidiče, uchopit zbraň a způsobit si zranění s fatálním následkem. Předmětná zbraň od Blaseru má zásadním způsobem snížený odpor spouště. Konstrukčně je takto dělaná, aby tam nemusel být tzv. stecher neboli napínáček, je to tzv. momentová spoušť, která má velice krátký chod spouště a nízký odpor. Znalec proto zkoušel, zda se lučík spouště nemohl něčím znečistit, např. potahem na sedadle vozidla atp., ale došel k závěru, že skutečně muselo dojít ke stisknutí spouště. Za určitých podmínek je možné, aby poškozený stiskl spoušť sám. I když pohnutka není známá, neví se, proč by tímto způsobem sahal pro zbraň přes řidiče, ale technicky to možné je. Zbraň nevykazovala žádné vady. Jediné, co znalec rozporoval, bylo to, že není možné, aby si poškozený tu zbraň sám odjistil. Konstruktor, vědom si toho, že zbraň má velice nízký odpor a krátký chod, tak tam dal pojistku, která má odpor kolem 9 kg, a z pozice spolujezdce nelze tu pojistku odjistit. Výstřel samotný si poškozený, kdyby zbraň byla odjistěná, mohl způsobit sám. Znalec vycházel ze situace, kterou mu ukázal obžalovaný [REDAKCE], kdy puška měla být opřena o levý středový sloupek vozidla při otevřených dveřích. Zkoušelo se několik variant a ta zásadní, stěžejní je, že poškozený by se vyklonil přes sedadlo řidiče, uchopil zbraň za tlumič a vtáhl zbraň do vozidla. Zkoušelo se, jestli k nechtěnému výstřelu nedojde samovolně, pokud by se lučík znečistil, např. větvičkou. V takovém případě vždy došlo k výstřelu dřív, než byla zbraň v pozici, ve které bylo způsobeno zranění poškozeného. Poškozený se musel vyklonit, sáhnout pro pušku, následně musel vtáhnout poměrně těžkou zbraň dovnitř do vozidla a levou rukou buď zespoda nebo zeshora ji nadlehčit, aby ji mohl zvednout a nezachytila se mu za hranu sedadla řidiče - zkoušeli se obě varianty, a některým z prstů levé ruky mohl zavadit o spoušť nebo ji stisknout a způsobit si zranění. Tento řetězec kroků by poškozenému trval několik desítek vteřin, cca 10 – 20. Puška má na Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

zakázku zkrácenou hlaveň, takže i ta vzdálenost, která byla uvedena, by tam vyšla. Bohužel nebylo zadokumentováno, v jaké pozici měl poškozený přesně nohy. Pitva se dělala na stole, kde měl nohy rovně. Figurant, pan [REDAKCE], byl velikosti poškozeného. Nastavení sedadel, vzdálenost a výšku sedadel se znalec snažil napodobit tak, aby to bylo naprosto věrohodné, vycházelo se z ohledání místa činu. Druhý způsob, jak by mohlo dojít ke stisknutí spouště, by byla nedbalá manipulace jiné osoby s puškou. Odpor spouště je velice malý a krátký, má chod 1-2 mm. Scénářů mohlo být několik. Osoba mohla mít nabitou zbraň ve vozidle nebo mohla střílet z vozidla přes otevřené okénko spolujezdce, jedná se o mysliveckou nekázeň, která se občas stává. Spolujezdec - poškozený měl otevřené okénko, což je i zdokumentováno, dokonce došlo i k jeho průstřelu. Pokud by taková osoba vystupovala ven, musela by si otevřít dveře. Protože puška má noční vidění, je velice těžká a jednou rukou se neudrží, musí se položit. Osoba vystupující z vozidla tak může nechtěně stisknout spoušť a vystřelit tím samým směrem. Myslivci, kteří mají zbraň s tlumičem, někdy střílí z vozidla okénkem z pozice řidiče. Mohlo tedy dojít k výstřelu, přebití, tzn. že náboj se dostane do nábojové komory, je nevystřelený. Poté se myslivec rozhodne, že vystoupí z vozidla, takže zbraň bude držet v pravé ruce a levou rukou si otevírá dveře, vystupuje z vozidla, zbraň je těžká, tahá ji po sedadle řidiče a nechtěně stiskne spoušť. Při takto provedené zkoušce by zbraň vystřelila z levé strany od řidiče do pravých dveří spolujezdce. V daném případě je to těžké prokázat. Shodou okolností byl použit tlumič a speciální střelivo pro tlumiče, které má snížený obsah povýstřelových zplodin. Z rozptylu povýstřelových zplodin proto není možné určit, kdy došlo k výstřelu a v jakém směru. Zásobník pušky je na 4 náboje. Neví se, v jakém stavu zbraň byla a kde byla, když přijel obžalovaný do honitby, ale zajištěn byl jeden ostrý náboj. Jedna vystřelená nábojnice zůstala v nábojové komoře, tudíž chybí dva náboje, což odpovídá tomu, co obžalovaný říkal, že předtím vystřelil dvě rány a že ten třetí náboj, který byl v té komoře, způsobil to fatální zranění spolujezdce. Bohužel ty nábojnice nebyly nikde zajištěny, nejsou nikde popsány, nebyly zkoumány. Obžalovaný tvrdil, že dvakrát střílel na srnu před vozidlem, ne z vozidla, tzn., že by se při ohledání místa činu měly najít dvě vystřelené nábojnice, když se nehledaly střely v té postřelené zvěři. Nábojnice se před vozidlem nenašly a nenašly se ani v tom vozidle. Je otázka, kam se poděly, ale mohlo to zásadním způsobem pomoci. Znalec neměl k dispozici ohledání místa činu ze skutečného místa činu, tzn. nebylo možné zjistit v jaké pozici vůči vozidlu ta zvěř byla a zda z místa řidiče by bylo možné tu zvěř zasáhnout. Nabitou zbraň způsobuje jakýsi hluk, aspoň trochu. Pokud myslivec čeká na zvěř, tak tu zbraň má nabitou a připravenou k výstřelu. Každopádně by to nemělo být, zbraň má být v bezpečném stavu, tzn. vybitá a bez náboje v komoře. Pokud střelená zvěř tzv. nezhasla, nezůstala na místě a myslivec ji bude muset dostřelit, tak si připraví náboj do komory, aby mohl provést dostřelení zvěře, to je běžná praxe. Pokud ale myslivec od zbraně odchází, měla by být v bezpečném stavu. Podle zákona o myslivosti má správně být zbraň zajištěna nebo vybita, aby se zabránilo zneužití, odcizení a pokud ji člověk někde odkládá, tak ji musí mít ve stavu, aby nedošlo k ublížení na zdraví. Uchazeči o zbrojní průkazy se učí, aby lovecké zbraně odkládali s otevřeným závěrem, což je naprosto nejbezpečnější varianta. Když se stiskne spoušť, je závěr otevřený a zbraň nemůže vystřelit. V rámci zkoušek k získání zbrojního průkazu je u uchazečů povinně přezkušováno třemi otázkami ze zdravotní zbraně z celkových 30ti otázek, jak se zachovat při střelném poranění, přivolat první pomoc, a provést základní věci, které se týkají poskytnutí první pomoci. Držitel zbrojního průkazu by při střelném poranění měl zastavit hlavní tepenné krvácení a pokračovat podle postupu záchranářů. Místo by neměl opouštět a měl by zajistit život zachraňující úkony, tzn. zajistit tepenné krvácení, dýchací cesty a pokud má kolegu, říct mu, ať volá záchranku a poté se řídit pokyny operátorky na telefonu.

13. Z vyhodnocení údajů o proběhlém telekomunikačním provozu plyne, že obžalovaný si telefonoval s [REDAKCE] celkem 5x v časech a délkách hovoru 2:01:32 (44s), 2:04:24 (65s), 2:05:59 (171s), 2:19:39 (29s), 2:24:28 (49s). Všechny pět hovorů bylo spojeno. V čase 2:08:56 se obžalovaný poprvé pokouší dovolat [REDAKCE] a následně pokračuje v intenzivním

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

volání jeho a poté i jeho manželky. Od cca 2:10 hod. se vyskytuje na BTS v Mnichově Hradišti a až v čase 2:25:40 probíhá komunikace s linkou 155.

14. Z lékařské zprávy vyplývá, že u poškozeného došlo k zaškrvení rány na levé noze.

15. Z vyhodnocení kamerových záznamů z městského kamerového systému města Mnichovo Hradiště lze dojít k závěru, že obžalovaný mohl strávit u domu [REDAKCE] celkem až 13 minut, když v cca v 02:12 hod. vjel do ulice bydliště [REDAKCE] a odjížděl odtud v cca 02:25 hod.

16. Z protokolu o ohledání věci (vozidlo Ford Ranger) vyplývá, že v autě se mimo jiné nalézala na zadních sedadlech lékárnička.

17. Z dohody o převodu vlastnického práva ke zbrani – kulovnice opakovací, zn. Blaser R8 a tlumič hluku MERKEL ze dne 15.11.2023, uzavřené mezi prodávajícím [REDAKCE] a kupujícím [REDAKCE] lze zjistit, že obžalovaný touto dohodou převedl předmětnou zbraň [REDAKCE] a kupující zaplatil kupní cenu, která byla ujednána samostatnou dohodou k rukám prodávajícího, před podpisem této dohody.

18. Ze zprávy ministerstva vnitra ČR, odboru bezpečnostní politiky ze dne 9.6.2025 vyplývá, že podle centrálního registru zraní byl [REDAKCE] dne 3.6.2022 vydán zbrojní průkaz [REDAKCE] pro skupinu C. Následně byl [REDAKCE] vydán dne 8. listopadu 2022 zbrojní průkaz [REDAKCE] pro skupiny A, B, C a E, jelikož obžalovaný požádal o rozšíření skupin zbrojního průkazu. Obžalovaný v roce 2022 dvakrát absolvoval zkoušku odborné způsobilosti, včetně prokázání znalostí zdravotnického minima. Podle § 21 odst. 4 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), jsou v rámci prokazování odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu prověřovány i znalosti ze zdravotnického minima. Tyto znalosti jsou prověřovány v rámci teoretické části zkoušky odborné způsobilosti formou písemného testu, kde z celkového počtu 30 otázek jsou 3 otázky zaměřeny na zdravotnické minimum (srov. § 4 odst. 1 vyhlášky č. 221/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních). Předmětem zkušebních otázek zaměřených na zdravotnické minimum je zejména postup při jednotlivých typech zranění (střelné poranění, zlomenina, krvácení apod.) a znalost telefonního čísla na záchranou službu. Odborná způsobilost držitele zbrojního průkazu, a tedy i jeho znalosti zdravotnického minima, není po „prvním vydání“ zbrojního průkazu nadále přezkušována, nepožádá-li držitel o rozšíření skupin zbrojního průkazu. V takovém případě je povinen opětovně absolvovat zkoušku odborné způsobilosti včetně prokázání požadovaných znalostí ze zdravotnického minima, a to pro požadovanou skupinu zbrojního průkazu. Držitel zbrojního průkazu je jako jakákoli jiná osoba povinen poskytnout osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví známky vážné poruchy zdraví nebo jiného vážného onemocnění, potřebnou pomoc, pokud tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného. Poskytnutí pomoci v případě zranění se vždy liší podle způsobu zranění, jeho rozsahu a vnějších okolností, držitel zbrojního průkazu je však přinejmenším povinen nejprve přivolat odbornou lékařskou pomoc (záchranou službu), jedná-li se o zranění většího rozsahu (např. střelné poranění). Následně je povinen jednat v souladu s pokyny pracovníků zdravotnického operačního střediska, kteří mu krok po kroku sdělí, jak má v konkrétním případě postupovat.

19. Z potvrzení o vykonaných zkouškách z myslivosti lze zjistit, že obžalovaný [REDAKCE] složil dne 26.2.2022 v obci Leské – Střebívlice zkoušku z myslivosti s výsledkem prospěl, potvrzení mu udělila Asociace myslivosti ČR, o.s.

20. Ze zprávy vedoucího kurzu myslivosti komisaře [REDAKCE] z Asociace myslivosti ČR, z.s. Regionální organizace Střední Čechy ze dne 18.6.2025 bylo zjištěno, že [REDAKCE] vykonal Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

zkoušku z myslivosti u jejich organizace dne 26.2.2022. Součástí teoretické výuky je též zdravotní péče a poskytnutí první pomoci při zranění střelnou zbraní. Při přednáškách upozorňují na to, jak se zachovat při těchto zraněních (za prvé zajistit životní funkce dále zastavit krvácení, hlavně tepenné, zaškrcením a v případě krční tepny přiložením pevné podložky na ránu a obvázat. Okamžitě volat č. 112 záchranný integrovaný systém, tímto se přivolá i policii. Protože zranění střelnou zbraní jsou většinou velice devastující, tak je to nejlepší řešení. Při zkoušce z myslivosti to řeší např. otázky 7. c) Jak zastavíme tepenné krvácení na noze, 12. c) jaké zásady je nutné dodržet při průstřelu hrudníku, 16. b) Jak ošetříme zraněného při průstřelu břicha, 19. c) Co je nutné zajistit při úrazu postřelením v době lovu zvěře.

21. Po zhodnocení v hlavním líčení provedených důkazů dospěl podepsaný soud ke skutkovému závěru uvedeném ve výrokové části unesení. Dle soudu k následku ve formě smrti poškozeného došlo v příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného, který v rozporu s povinnostmi stanovenými v zákoně o zbraních č. 119/2002 Sb., nabitou a nezajištěnou zbraň odložil v dosahu poškozeného, jenž se s ní sám střelil, nebo ke střelbě došlo z nedbalosti samotným obžalovaným. Obžalovaný v druhé variantě nejprve dvakrát vystřelil na srnce z otevřeného okénka spolujezdce poškozeného a při vystupování z vozidla zbraň držel v pravé ruce a levou rukou si otevřel dveře a při tažení zbraně po sedadle řidiče nechtěně stiskl spoušť. Znalec Mgr. Milan Sklenář znalecky ověřil, že k výstřelu mohlo nejpravděpodobněji dojít jednou z těchto dvou variant, kdy při každé variantě došlo k poranění poškozeného nedbalostí obžalovaného. Obžalovaný u hlavního líčení nejprve vypovídal a poté využil práva nevypovídat a odmítl se vyjádřit co přesně dělal před tím, než se údajně poškozený postřelil, zejména jak sám manipuloval se zbraní před výstřelem. Obžalovaný nejprve tvrdil, že zbraň nabíl a zajistil, v hlavním líčení připustil, že zbraň nemohla být zajištěná, když vystřelila. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika a znaleckého posudku Mgr. Milana Sklenáře bylo bezpochyby zjištěno, že zbraň při verzi popsané obžalovaným by nevystřelila pokud by byla zajištěná specifickou pojistkou. Obžalovaný logicky nevysvětlil, proč zbraň po dvou výstřelech na srnu ihned znovu nabíl, a přitom ji měl následně odložit a vzdálit se od ní. Obžalovaný děj podává zjevně tak, aby si orgány činné v trestním řízení domýšlely, že se poškozený z místa spolujezdce natáhl přes sedačku řidiče ven a zbraň uchopil tak, že ji táhl hlavní k sobě a v té chvíli se postřelil. Je jen těžko představitelný důvod, pro který by se chtěl poškozený záměrně prostřelit svá kolena. Dle soudu se tato varianta, byť znalcem Mgr. Milanem Sklenářem připuštěná, jeví jako nepravdivá a nabízí se spíše varianta druhá, kterou nastínil znalec. Tato druhá varianta svědčí o podstatně větší míře zavinění obžalovaného na střelném poranění poškozeného, což vysvětluje následné jednání obžalovaného, který z obav z trestněprávních následků se jal prakticky místo poškozeného zachraňovat sebe. Soud si je vědom, že úvahy o pravděpodobnosti vzniku střelného poranění poškozeného druhou variantou nejsou dostatečně prokázány, proto ve skutkové větě ponechal první verzi, kterou popsal sám obžalovaný, neboť příčina střelného poranění není v kontextu dalšího jednání obžalovaného, které pokračovalo, až tak podstatná pro právní kvalifikaci.

22. Obžalovaný sám připustil, že si byl vědom střelného poranění na obou končetinách poškozeného, který měl prostřelená obě kolena a zranění silně krvácelo, přesto mu nelogicky naložil škrtdlo jen na levou nohu a pravou ponechal bez ošetření, patrně byl v šoku, který sám připustil. Obžalovaný každopádně nezajistil poškozenému první pomoc přivoláním záchranné služby v život ohrožujícím stavu a namísto toho volal panu [REDAKCE], který pro něj, stejně jako poškozený, vykonával příležitostné práce, přitom nebyl žádný důvod v takové chvíli mu volat. Obžalovaný navíc uvedl, že s panem [REDAKCE] nebyla řeč, neboť měl dojem, že tento je pod vlivem prášků na spaní, přesto mu, po prvním telefonátu ve 2:01:32, znovu volal ještě 4krát, a to za situace, kdy poškozený silně krvácel. Současně intenzivně telefonoval svému [REDAKCE] a jeho manželce a jel za ním do jeho bydliště, místo toho, aby zavolal rychlou záchrannou službu, vyčkal na místě do jejího příjezdu a v mezidobí provedl pokyny operátora k záchrance života poškozeného. Nelze Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

uvěřit argumentaci, že obžalovaný na místě neměl signál, jak se obhajoba snažila uvádět, když z místa, kde došlo k postřelení poškozeného, opakovaně volal nejprve panu [REDAKCE] Ostatně obžalovaný z místa činu dále telefonoval [REDAKCE] a následně jeho manželce, kdy pravděpodobně doufal, že mu předá k telefonu svého manžela, jemuž se nemohl dovolat. Ačkoliv obžalovaný udává, že s [REDAKCE] u jeho domu, kam posléze s poškozeným přijel, komunikovali krátce, tak z kamerových záznamů, na kterých bylo zachyceno jeho vozidlo, plyne, že před jeho domem strávil cca 10 až 13 minut, zatímco poškozený v jeho autě krvácel ze střelného zranění. Z toho lze dovodit, že obžalovaný neměl zprvu v úmyslu poškozeného odvézt do nemocnice, nezáleželo mu na tom jak nejlépe a nejrychleji poškozeného ošetřit a zachránit mu život, ale řešil svůj následný trestněprávní postih.

23. Přestože si obžalovaný byl vědom fatálního stavu poškozeného a ze zkoušek z myslivosti a zkoušek odborné způsobilosti k vydání a následnému rozšíření zbrojního průkazu, absolvovaným pouze několik měsíců před touto událostí, věděl, že takovéto střelné zranění vyžaduje neprodlené přivolání záchranné zdravotní služby, poškozeného nechal dál krváčet a rozhodl se ho odvézt do bydliště svého kamaráda [REDAKCE], čímž oddaloval možné odborné a profesionální ošetření zranění poškozeného a záchranu jeho života. Toto nepochopitelné jednání lze nepochybně přičítat jediné rozrušení obžalovaného, ve kterém ztratil soudnost a duševní schopnost adekvátně se řádně zachovat, kdy ze strachu z následků jeho pochybení, upřednostnil starost o sebe (jakým trestně právním následkům bude čelit) bez ohledu na následky, které hrozily poškozenému. Z prodělaných citovaných zkoušek obžalovaný přitom bezpečně věděl a byl tedy srozuměn s tím, že neposkytne-li poškozenému včasnou první pomoc, zejména přivoláním rychlé záchranné zdravotní služby, a provedením dalších život zachraňujících úkonů, může poškozený vykrvácet. Delším udržováním poškozeného v neošetřeném stavu došlo k takové časové prodlevě, že poškozený na následky závažného střelného poranění nakonec skutečně zemřel, čímž obžalovaný způsobil poškozenému smrt. Od doby střelného poranění nastala u poškozeného mozková smrt řádově v jednotkách, až malých desítkách minut (10 až 15 minut). Dojezd z nejbližší základny záchranné zdravotnické služby Mnichova Hradiště do revíru Žehrov – Mužský v běžném provozu je do 15 minut. Včasné poskytnutí první pomoci ve smyslu účinného a efektivního zaškrcení obou dolních končetin v oblasti stehen a poskytnutí přednemocniční lékařské profesionální péče a včasný transport by přitom velmi pravděpodobně vedly k prodloužení intervalu přežívání poškozeného a zvýšily by šanci na jeho přežití. Vzhledem k tomu, že k události došlo kolem druhé hodiny ranní, tedy v době nočního klidu v dopravě, lze nepochybně dospět k závěru, že pomoc by se poškozenému dostala až o několik minut dříve, než za běžného denního provozu. Lze tedy jednoznačně dospět k závěru, že přestože poškozený silně krvácel, jeho stav byl očividně závažný, obžalovaný věděl, že poškozený může v důsledku svých zranění vykrvácet a zemřít, poškozenému neposkytl adekvátní pomoc, na což byl krátce předtím proškolen, a pro případ, že se tak stane, byl s tímto následkem srozuměn. Po zhodnocení všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že v daném případě by jednání obžalovaného mělo být posouzeno jako zločin zabití podle § 141 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil v nepřímém úmyslu, neboť jiného úmyslně usmrtil v silném rozrušení ze strachu. Podepsaný soud proto není věcně příslušný o věci rozhodovat, neboť podle § 17 odst. 1 písm. a) tr. řádu je věcně příslušný krajský soud.

24. Vzhledem k tomu, že k protiprávnímu jednání mělo dojít v územním obvodu obce Mnichovo Hradiště, která se nachází ve Středočeském kraji, je zde dána místní příslušnost Krajského soudu v Praze, přičemž tento soud je soudem věcně příslušným pro jednání shora uvedeného zločinu.

25. Nejbližše společně nadřízeným soudem Okresního soudu v Mladé Boleslavi a Krajského soudu v Praze je Vrchní soud v Praze, a proto soud v neveřejném zasedání rozhodl o předložení trestní věci vedené proti obžalovanému [REDAKCE] k Vrchnímu soudu v Praze, k rozhodnutí o Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

příslušnosti, neboť podepsaný soudu se domnívá, že z důvodů shora popsaných, není k projednání a rozhodnutí ve věci soudem věcně příslušným.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná.

Mladá Boleslav 31. října 2025

Mgr. Tomáš Doležal v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.